

[Erhard Jakobsen]

spilde tiden med kritik af, hvad regeringen har gjort? Selv om regeringen havde vildført folketinget, er det én sag, men det fritager os ikke for de forpligtelser, vi derefter har påtaget os over for Sverige og er ved at påtage os over for Tyskland, og det, vi har sat i gang i Jylland med kontrakter osv. Det kan vi da ikke rende fra, når vi er gået ind på det, uanset hvor meget regeringen måtte have vildført os. Derfor er der for mig slet ingen diskussion om, at det, der er i gang i Jylland – ledningen over til Dragør – det må stå fast, det skal udnyttes bedst muligt. Så langt mener jeg ikke der kan være nogen tvivl, så langt har alle vi, der har stemt i sin tid, forpligtelsen.

Hvad angår disse ting med B&W-rapporten osv., har det kun historisk interesse, om regeringen igen en gang har dummet sig. Jeg kan altså ikke forstå, at det i alting næsten er bedst, hvis befolkningen og folketingets medlemmer ikke får nogen orientering. Hvad er det for en gammeldags opfattelse og så oven i købet hos et parti, der ustandselig slår om sig med sin kærlighed til græsrodsbevægelser af enhver art? Hvornår kan man dog lære, at jo før de folk, der skal tage ansvaret, får besked, desto mere kan man regne med, at de folk vil tage et medansvar? Her tænker jeg ikke på befolkningen, men her tænker jeg på folketingets medlemmer og ikke mindst medlemmerne i det udvalg, som jo så direkte er inddraget i det hele.

Jeg kan kun sige, at jeg i modsætning til det, som socialdemokratiets ordfører sagde, mener, at fru Annelise Gotfredsen i allerhøjeste grad fortjener anerkendelse for det store arbejde, hun har lagt i dette her, og for, at hun bringer det frem i folketinget. Jeg mener, det er på høje tid, vi får denne midtvejsdebat; det mener jeg i allerhøjeste grad der er grund til. Det betyder ikke, at vi kan stemme for dagsordenen, for det kan vi ikke. Vi kan slet ikke stemme for nogen dagsorden, for vi mener, det er en uskik med disse ustandselige dagsordener i forbindelse med ethvert vigtigt problem. Men fru Annelise Gotfredsen skal i hvert fald ikke have utak for alt det, hun har talt og skrevet rundt omkring, hvorved hun har henledt mange menneskers opmærksomhed på ting, som det nok var værd at drøfte igennem én gang til.

Nu kommer det, der for mig er afgørende, det spørgsmål, jeg vil stille ministeren: hvordan ligger tidsproblemet? Er der overhovedet noget tidsproblem?

Altså, vi vedstår det, vi har forpligtet os til, og de ledninger, man er i gang med, må køre videre.

Hvad angår tilslutningsproblemet, har jeg haft lejlighed til både at høre og læse ministerens tale, men i bilaget står der, at projektet ikke synes at nødvendiggøre en udbredt anvendelse af bestemmelserne om tilslutningspligt i varmforsyningsloven. Det læste jeg allerede i avisen, og det synes jeg er en meget vigtig ting, som jeg vil bede ministeren i anden omgang uddybe noget mere end de bemærkninger, ministeren gjorde i første omgang.

For betyder det ikke, at vi kan sige til en masse utilfredse folk på Fyn, i Helsingør, Hillerød og rundt omkring: tag det nu bare roligt, for det vigtigste for os er at få den ledning igennem over til Dragør, sådan at vi kan få opfyldt vores forpligtelser over for Sverige? Men det siger ikke noget om, i hvilket omfang vi skal arbejde på at få en masse mennesker til at tilslutte sig og dér eventuelt anvende tvang, og i hvilket omfang vi eventuelt kan bruge naturgassen, som vi heldigvis har fået købt øjensynlig fordelagtigt, eller om vi kan bruge den til andre formål, f. eks. sælge noget mere til svenskerne, som en af talerne var inde på, eller sælge noget mere til Tyskland i en overgangsperiode, som man også har været inde på.

Så er der også det, som firmaet Vølund var så venlig at gøre os opmærksom på – jeg tænker ikke på Vølunds samlede plan, for det er jo ikke sådan for private erhvervs virksomheder at sidde og lave planer for Danmark, selv om vi skal være glade for, at nogen gider gøre det – men Vølunds folk er inde på den tanke, at det måske var en idé, at vi ikke brugte al gassen – jeg tror, der er tale om $\frac{2}{3}$ til husholdning og $\frac{1}{3}$ til industri – men at man byttede lidt om på det. Jeg tænker f. eks. på de 9 eller 10 pct. af vores olie, der omdannes til benzin og bruges til biler, til transport. Det var måske en idé for alvor at sætte ind på at undersøge, om man kunne bruge et produkt fra naturgassen til biler. Det siger Vølunds folk jo at man kan: et lille ekstra aggregat på en bil er nok til, at man